

III.

Ако се помжчимъ да подиримъ голѣмитѣ борби за нашата свобода и проследимъ пжтищата на великитѣ синове, които съ оржжие въ ржка поведоха българскитѣ възстания отъ началото на XV вѣкъ, до времето на Караджата и Хаджи Димитъръ въ 1868 г., ще се увѣримъ, че повечето борби, по-голѣмитѣ възстания избухваха и заливаха съ кръвь българската земя въ Северна България.

Народната пѣсенъ ни разказва за чутовнитѣ подвизи на Кара Добри отъ Търновско, който още въ XV вѣкъ съ пушка въ ржка, въ гънкитѣ на Балкана, отплаща за черното робство.

Около четиридесетъ години подиръ него избухва въ 1595 година величавото възстание въ Търновско, подготвено отъ дубровнишкитѣ търговци, отъ Павелъ Джорджичъ, отъ българското болярство и отъ първенцитѣ, начело съ Годоръ Балина. Вдига се знамето на мнимия царъ Шишманъ III. Но това възстание бива потушено отъ Синанъ паша.

Въ 1686 година Ростиславъ Стратимировичъ, потомъкъ на царъ Иванъ Сра-